

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12909 *Llei 21/2011, de 26 de juliol, de diner electrònic.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat i jo sanciono la Llei següent.

PREÀMBUL

I

L'aparició al mercat comunitari dels primers instruments de prepagament electrònics va donar lloc a l'adopció de la Directiva 2000/46/CE, de 18 de setembre de 2000, sobre l'accés a l'activitat de les entitats de diner electrònic i el seu exercici, així com la supervisió i el control de les entitats esmentades. El seu propòsit de crear un marc jurídic clar i harmonitzat que enfortís el mercat interior i estimulés la competència en el sector de l'emissió de diner electrònic, al mateix temps que garantís un nivell de supervisió prudencial adequat, es va recollir en la primera regulació de les entitats de diner electrònic a Espanya.

La Directiva 2000/46/CE es va incorporar al nostre ordenament a través de l'article 21 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, i el Reial decret 322/2008, de 29 de febrer, sobre el règim jurídic de les entitats de diner electrònic, que el desplega. Totes dues responien al propòsit principal d'estimular la competència i obrir el sector de l'emissió de diner electrònic a institucions diferents de les bancàries, i permetre la creació d'un nou tipus d'entitats, les entitats de diner electrònic.

Des d'aleshores s'han produït una sèrie de desenvolupaments, tant en el vessant regulatori com en l'evolució del mateix sector, que aconsellen una modificació del marc regulador de les entitats de diner electrònic i l'emissió de diner electrònic. Transcorreguts deu anys des de l'aprovació d'aquella primera regulació comunitària s'ha comprovat tant l'oportunitat del model, com la necessitat d'abordar algunes reformes que en podrien millorar l'efectivitat pràctica i contribuir en més gran mesura al desenvolupament d'aquest mercat.

Així, és aconsellable, en primer lloc, modificar la mateixa caracterització del diner electrònic i de l'activitat d'emissió d'aquest, de manera que augmenti la seguretat jurídica en l'exercici d'aquesta activitat i el marc jurídic resultant sigui, a més, consistent amb el nou règim jurídic aplicable als serveis de pagament.

D'altra banda, en vista de l'experiència acumulada aquests anys, resulta necessari ajustar determinats requeriments prudencials o limitacions a les activitats de les entitats de diner electrònic, de manera que el seu règim jurídic sigui més proporcionat.

La revisió d'aquests aspectes es va substanciar finalment en la Directiva 2009/110/CE, de 16 de setembre de 2009, sobre l'accés a l'activitat de les entitats de diner electrònic i el seu exercici, així com sobre la supervisió prudencial de les entitats esmentades, per la qual es modifiquen les directives 2005/60/CE i 2006/48/CE i es deroga la Directiva 2000/46/CE, la transposició de la qual és objecte de la present Llei.

En la línia del que preveu la Directiva, són tres els objectius fonamentals que es poden identificar a la present Llei.

En primer lloc, es tracta d'augmentar la precisió del règim jurídic aplicable a l'emissió de diner electrònic, clarificant-ne la definició i l'àmbit d'aplicació de la norma. D'aquesta forma, com que augmenta la seguretat jurídica dels intervinents en el mercat, es facilita

l'accés a l'activitat d'emissió de diner electrònic i s'estimula la competència en el sector esmentat.

D'altra banda la norma persegueix el disseny d'un règim jurídic més proporcionat, de manera que s'eliminen determinats requeriments de les entitats de diner electrònic que, perquè resulten massa onerosos per a les entitats, s'han revelat inadequats en relació amb els riscos que la seva activitat pot generar potencialment. Així, no és necessari mantenir les entitats de diner electrònic com una categoria addicional d'entitat de crèdit, per la qual cosa deixen de tenir aquesta consideració.

Finalment, la norma pretén garantir la consistència entre el nou règim jurídic de les entitats de pagament i l'aplicable a les entitats de diner electrònic.

II

La present Llei s'estructura en sis capítols.

El capítol I conté les disposicions generals que regulen els aspectes principals de la norma. Es defineix l'objecte de la Llei com la regulació de l'emissió, amb caràcter professional, de diner electrònic, així com del règim jurídic i prudencial de les entitats de diner electrònic. Quant a l'àmbit d'aplicació de la norma, aquest es delimita, d'una banda, proporcionant una definició legal de diner electrònic que es basa en tres criteris, de manera que tot aquell producte que reuneixi aquestes tres característiques es pot qualificar de diner electrònic. D'una altra, s'exclou de l'àmbit d'aplicació de la norma aquell valor monetari emmagatzemat en instruments específics, dissenyats per atendre necessitats concretes i l'ús del qual estigui limitat, sigui perquè el titular només el pot utilitzar en els establiments del mateix emissor o en una xarxa limitada de proveïdors de béns o serveis, sigui perquè amb ell es pot adquirir únicament una gamma limitada de béns o serveis. S'ha de considerar que un instrument s'utilitza dins d'una xarxa limitada si només es pot utilitzar per a l'adquisició de béns i serveis en un determinat establiment o cadena d'establiments, o per a una sèrie limitada de béns i serveis, sigui quina sigui la localització geogràfica del punt de venda. Aquests instruments podrien incloure les targetes de compra, targetes de combustible, targetes de soci, targetes de transport públic, vals d'alimentació o vals de serveis (com ara vals de serveis de guarderia, vals de serveis socials o règims de vals de serveis que subvencionin l'ocupació de personal encarregat de les feines domèstiques com la neteja, la planxa o la jardineria), subjectes a vegades a un marc jurídic específic en matèria fiscal o laboral destinat a promoure l'ús d'aquests instruments per aconseguir els objectius que estableix la legislació social. No obstant això, en cas que un instrument amb fins específics es converteixi en un instrument amb fins més generals, s'ha d'entendre inclòs dins de l'àmbit d'aplicació de la Llei. Així mateix, els instruments que es puguin utilitzar per comprar en establiments de comerciants afiliats no estan exclosos de l'àmbit d'aplicació de la Llei ja que estan pensats habitualment per a una xarxa de proveïdors de serveis que creix constantment.

S'ha de destacar que la Llei estableix la reserva d'activitat per emetre diner electrònic amb caràcter professional a favor d'una sèrie d'entitats que, de manera exhaustiva, s'enumeren com a possibles emissors. Es tracta de les entitats de crèdit i de les entitats de diner electrònic, el règim jurídic de les quals s'estableix en el capítol II, a més de la Societat Estatal de Correus i Telègrafs, SA, respecte de les activitats per a les quals estigui facultada en virtut de la seva normativa específica, el Banc d'Espanya quan no actuï en la seva condició d'autoritat monetària i les administracions públiques quan actuïn en la condició d'autoritats públiques.

És important assenyalar que es manté, en aquesta reforma del marc jurídic aplicable a les entitats de diner electrònic, un règim similar a l'aplicable a altres entitats financeres. No obstant això, s'introdueixen algunes novetats fruit de l'adopció del nou règim de les entitats de pagament, amb el qual aquest ha de mantenir consistència lògica.

Així, en virtut del capítol II, les entitats de diner electrònic queden sotmeses a un règim d'autorització i registre. Per merèixer l'autorització, que atorga el Ministeri d'Economia i Hisenda, s'han d'acreditar una sèrie d'aspectes que proporcionin garanties que l'entitat estarà sotmesa a una gestió sana i prudent. En el termini de tres mesos, després de la

recepció de la sol·licitud o el moment en què es completi la documentació exigible, aquesta s'ha de resoldre, i s'entén denegada si transcorregut aquest termini màxim no s'ha notificat resolució expressa. El sentit del silenci administratiu en aquest cas respon al que preveu l'article 3.1 de la Directiva 2009/110/CE, en virtut del qual només és procedent atorgar l'autorització quan es compleixin tots els requisits exigits per la Directiva i si, una vegada examinada la sol·licitud, les autoritats competents han arribat a una avaluació favorable.

Un aspecte innovador de la Llei és la possibilitat, recollida de manera expressa, que les entitats de diner electrònic realitzin altres activitats econòmiques, a més de l'emissió de diner electrònic. Aquestes inclouen la prestació de serveis de pagament, la gestió de sistemes de pagament i qualssevol altres activitats econòmiques, d'acord amb la legislació aplicable. S'estableix, no obstant això, una limitació a la seva activitat que les distingeix substancialment de les entitats de dipòsit, que és la prohibició de captar dipòsits o altres fons reemborsables del públic.

Amb l'objectiu de dissenyar un règim jurídic més proporcionat, també s'eliminen les limitacions a les inversions vigents en virtut de la normativa anterior. No obstant això, persisteix la necessitat de salvaguardar de manera adequada els fons rebuts a canvi del diner electrònic emès, i per a això es preveu un règim de garanties equivalent al de les entitats de pagament.

El capítol III es dedica a la regulació de l'activitat transfronterera de les entitats de diner electrònic, i es preveu un règim de comunicació al Banc d'Espanya per al cas d'activitat intracomunitària i d'autorització quan aquesta abraça tercers països.

El capítol IV recull la possibilitat que les entitats de diner electrònic deleguin en tercers la realització de determinades activitats com són la prestació de funcions operatives o la distribució i el reemborsament de diner electrònic. S'estableix, no obstant això, la prohibició d'emetre diner electrònic a través d'agents.

El capítol V aborda, amb caràcter general per a tots els emissors de diner electrònic, el règim d'emissió i reemborsament d'aquest producte, i el concreta en tres aspectes fonamentals. En primer lloc, s'estableix l'obligació d'emetre diner electrònic pel seu valor nominal. Així mateix, es preveu la possibilitat que el titular de diner electrònic sol·liciti i obtingui el reemborsament, en qualsevol moment i pel seu valor nominal, del diner electrònic de què disposi. Amb caràcter general, la norma estableix que el reemborsament s'ha d'efectuar lliure de despeses. No obstant això es preveuen una sèrie de supòsits en els quals l'emissor pot repercutir una despesa, proporcional i adequada als costos en què incorri, per efectuar el reemborsament. En tercer lloc, es prohibeix la concessió d'interessos o de qualsevol altre benefici que estigui associat al temps durant el qual el titular del diner electrònic el manté.

El capítol VI detalla, finalment, les facultats que corresponen al Banc d'Espanya per a l'exercici adequat de la supervisió de les entitats de diner electrònic, el règim de participacions significatives d'aquestes entitats i el règim sancionador que els és aplicable que, en els aspectes fonamentals, segueix el que disposa la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

III

S'ha introduït a la present Llei una disposició transitòria provinent de la Directiva 2009/110/CE, que fa referència a les entitats de diner electrònic que van obtenir autorització en virtut de l'article 21 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer. No es requereix que aquestes entitats sol·licitin una nova autorització, si bé s'exigeix que acreditin el compliment dels requisits necessaris per a l'exercici d'aquesta activitat d'acord amb aquesta Llei.

La Llei té addicionalment una disposició derogatòria, que conté una clàusula de caràcter general i una altra d'específica referida a l'article 21 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.

La Llei conclou amb tretze disposicions finals. Les disposicions finals primera i tercera modifiquen, respectivament, el Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, i la

Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. Aquestes modificacions adapten les normes esmentades a la pèrdua, per part de les entitats de diner electrònic, de la seva condició com a entitat de crèdit. Per la seva part la disposició final vuitena modifica la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, amb l'objectiu d'incorporar expressament les entitats de diner electrònic com a subjectes obligats per la normativa esmentada.

La Llei es dicta de conformitat amb els títols competencials recollits en els articles 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució espanyola, com assenyalava la disposició final desena. Finalment, les disposicions finals onzena i dotzena contenen, respectivament, la referència a la incorporació del dret comunitari i l'habilitació al Govern per al seu desplegament reglamentari. Es tanca la Llei amb la disposició final tretzena que estableix la data de l'entrada en vigor.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. L'objecte d'aquesta Llei és la regulació de l'emissió de diner electrònic, incloent el règim jurídic de les entitats de diner electrònic i la supervisió prudencial d'aquestes entitats.

2. S'entén per diner electrònic tot valor monetari emmagatzemat per mitjans electrònics o magnètics que representi un crèdit sobre l'emissor, que s'emeti en rebre fons amb el propòsit d'efectuar operacions de pagament segons es defineixen a l'article 2.5 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, i que sigui acceptat per una persona física o jurídica diferent de l'emissor de diner electrònic.

3. Aquesta Llei no s'aplica a aquell valor monetari:

a) emmagatzemat en instruments que es puguin utilitzar per a l'adquisició de béns o serveis únicament a les instal·lacions de l'emissor o, en virtut d'un acord comercial amb l'emissor, en una xarxa limitada de proveïdors de serveis o bé per a un conjunt limitat de béns o serveis, d'acord amb les condicions que s'estableixin reglamentàriament;

b) utilitzat per realitzar operacions de pagament exemptes en virtut de l'article 3.l) de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament.

Article 2. *Reserva d'activitat.*

1. Poden emetre diner electrònic les categories d'emissors de diner electrònic següents:

a) Les entitats de crèdit, a què es refereix l'article 1.2 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, i qualsevol sucursal a Espanya d'una entitat de crèdit la matriu de la qual estigui domiciliada o autoritzada fora de la Unió Europea.

b) Les entitats de diner electrònic autoritzades de conformitat amb l'article 4 d'aquesta Llei i qualsevol sucursal a Espanya d'una entitat de diner electrònic la matriu de la qual estigui domiciliada o autoritzada fora de la Unió Europea.

c) La Societat Estatal de Correus i Telègrafs, SA, respecte de les activitats d'emissió de diner electrònic a què estigui facultada en virtut de la seva normativa específica.

d) El Banc d'Espanya, quan no actuï en la condició d'autoritat monetària.

e) L'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals, quan actuïn en la condició d'autoritats públiques.

2. Es prohibeix a tota persona física o jurídica diferent de les recollides a l'apartat anterior emetre, amb caràcter professional, diner electrònic tal com es defineix a l'article 1.2 de la present Llei.

3. Les persones físiques o jurídiques que infringeixin el que disposa aquest article han de ser sancionades de conformitat amb el que disposa l'article 29 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, sense perjudici de les altres responsabilitats que puguin ser exigibles.

CAPÍTOL II

Règim jurídic de les entitats de diner electrònic

Article 3. *Definició i reserva de denominació.*

1. Tenen la consideració d'entitats de diner electrònic les persones jurídiques diferents de les que preveu l'article 2.1.a) d'aquesta Llei, a les quals s'hagi atorgat autorització per emetre diner electrònic de conformitat amb aquest capítol.

2. La denominació «entitat de diner electrònic», així com la seva abreviatura «EDE», queda reservada a aquestes entitats, les quals les poden incloure en la seva denominació social en la forma que reglamentàriament es determini. Les persones físiques o jurídiques que infringeixin aquesta reserva han de ser sancionades d'acord amb el que preveu l'apartat 3 de l'article 2.

Article 4. *Autorització i registre.*

1. Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Banc d'Espanya i del servei executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seva competència, autoritzar la creació de les entitats de diner electrònic, així com l'establiment a Espanya de sucursals de les esmentades entitats autoritzades o domiciliades en un Estat no membre de la Unió Europea. La sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre dins dels tres mesos següents a la recepció o en el moment en què es completi la documentació exigible. L'autorització s'entén desestimada per silenci administratiu si transcorregut aquest termini màxim no s'ha notificat resolució expressa. La denegació de l'autorització s'ha de motivar.

2. L'autorització per a la creació d'una entitat de diner electrònic s'ha de denegar:

a) Quan aquesta no tingui una bona organització administrativa i comptable o procediments de control intern adequats, que garanteixin la gestió sana i prudent de l'entitat.

A aquests efectes, les entitats de diner electrònic han de disposar, en condicions proporcionades al caràcter, escala i complexitat de les seves activitats, d'una estructura organitzativa adequada, amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents, així com de procediments eficaços d'identificació, gestió, control i comunicació dels riscos als quals estiguin o puguin estar exposats, juntament amb mecanismes adequats de control intern, inclosos procediments administratius i comptables sòlids.

b) Si, atenent la necessitat de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat, no es considera adequada la idoneïtat dels accionistes o socis que hi hagin de tenir una participació significativa.

Als efectes d'aquesta Llei s'entén per participació significativa en una entitat de diner electrònic espanyola aquella que assoleixi, de forma directa o indirecta, almenys el 10 per cent del capital o dels drets de vot de l'entitat, i aquelles que, sense arribar al percentatge assenyalat, permetin exercir una influència notable a l'entitat. Es pot determinar reglamentàriament quan s'ha de presumir que una persona física o jurídica pot exercir una influència notable.

La idoneïtat s'ha d'apreciar en funció de:

1r L'honorabilitat comercial i professional dels accionistes o socis. Aquesta honorabilitat es presumeix quan els accionistes o socis siguin administracions públiques;

2n Els mitjans patrimonials de què disposen els accionistes o socis esmentats per atendre els compromisos assumits;

3r La falta de transparència en l'estructura del grup al qual eventualment pugui pertànyer l'entitat, o l'existència de greus dificultats per inspeccionar o obtenir la informació necessària sobre l'exercici de les seves activitats.

c) Quan els seus administradors i directius no tinguin l'honorabilitat comercial i professional requerida.

d) Quan incompleixi els requisits de capital mínim o els altres que reglamentàriament s'estableixin per a l'autorització de les entitats de diner electrònic.

e) Quan el bon exercici de la supervisió de l'entitat per part del Banc d'Espanya es vegi obstaculitzat per la normativa vigent en un Estat no membre de la Unió Europea que sigui aplicable a una o diverses de les persones físiques o jurídiques amb les quals l'entitat de diner electrònic mantingui vincles estrets o a conseqüència de la dita reglamentació.

3. Una vegada obtinguda l'autorització i després de la inscripció en el Registre mercantil, les entitats de diner electrònic, abans de començar les activitats, han de quedar inscrites en el Registre especial d'entitats de diner electrònic que s'ha de crear al Banc d'Espanya. En aquest Registre han de figurar, a més de les entitats de diner electrònic autoritzades, els seus agents i sucursals. S'hi han de fer constar les activitats per a les quals s'hagi autoritzat cada entitat de diner electrònic. El Registre ha de ser públic, accessible a través d'internet i s'ha d'actualitzar periòdicament.

4. Reglamentàriament s'ha d'establir el règim jurídic aplicable a la creació i condicions d'exercici de l'activitat de les entitats de diner electrònic, i, en particular, per a l'establiment del seu capital inicial mínim i les exigències de recursos propis i garanties, d'acord amb les previsions que conté aquesta Llei.

5. Els requisits exigibles per a l'autorització també ho són, en els termes que s'indiquin reglamentàriament, per conservar-la.

Article 5. *Revocació.*

1. L'autorització concedida a una entitat de diner electrònic pot ser revocada si no se'n fa ús en un termini de dotze mesos.

2. Així mateix es pot revocar l'autorització concedida a una entitat de diner electrònic com a sanció per la comissió d'infraccions molt greus, de conformitat amb el que estableix l'article 23 d'aquesta Llei.

3. A més de les causes que assenyalen els dos apartats anteriors, només es pot revocar l'autorització concedida a una entitat de diner electrònic en els casos següents:

a) Si s'interrompen de fet les activitats específiques del seu objecte social durant un període superior a sis mesos.

b) Si s'acredita que va obtenir l'autorització per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular.

c) Si s'incompleixen les condicions que van motivar l'autorització.

d) Per renúncia expressa a l'autorització.

e) Quan constitueixi una amenaça per a l'estabilitat del sistema de pagaments en cas de seguir emetent diner electrònic.

4. L'autorització d'una sucursal d'una entitat de diner electrònic d'un Estat no membre de la Unió Europea ha de ser revocada, en qualsevol cas, quan sigui revocada l'autorització de l'entitat de diner electrònic que ha creat la sucursal.

5. El ministre d'Economia i Hisenda és competent per acordar la revocació.

6. Quan el Banc d'Espanya tingui coneixement que a una entitat de diner electrònic d'un altre Estat membre de la Unió Europea que opera a Espanya li ha estat revocada l'autorització, ha d'acordar immediatament les mesures pertinents perquè l'entitat no iniciï noves activitats d'emissió de diner electrònic, així com per salvaguardar els interessos dels usuaris del diner electrònic.

7. La revocació de l'autorització ha de figurar en tots els registres públics pertinents i des de la seva notificació a l'entitat implica el cessament de totes les operacions emparades per aquesta.

8. Quan s'hagi acordat la revocació de l'autorització d'una entitat de diner electrònic, el Banc d'Espanya n'ha d'informar les autoritats supervisores competents dels estats membres on aquella tingui una sucursal o actuï en règim de lliure prestació de serveis.

Article 6. *Capital inicial.*

Les entitats de diner electrònic han de disposar d'un capital inicial mínim de 350.000 euros. Aquest s'ha de complementar amb un volum suficient de recursos propis, d'acord amb el que estableix l'article següent.

Article 7. *Recursos propis.*

1. Les entitats de diner electrònic han de mantenir en tot moment, a més del capital mínim exigible, un volum suficient de recursos propis en relació amb els indicadors de negoci, en els termes que s'estableixin reglamentàriament. A aquests efectes, els recursos propis computables s'han de definir d'acord amb el que es disposa, als mateixos efectes, per a les entitats de crèdit.

2. En relació amb les obligacions esmentades a l'apartat anterior, el Banc d'Espanya:

a) Pot exceptuar les entitats de diner electrònic integrades en un grup consolidable d'entitats de crèdit, tal com es defineixen aquests a les lletres a) i b) de l'article 8.3 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, del compliment individual íntegre de les exigències de recursos propis.

b) Pot exigir, sobre la base de l'avaluació dels processos de gestió de riscos i dels mecanismes de control intern de l'entitat de diner electrònic, que l'entitat de diner electrònic posseeixi una xifra de fons propis fins a un 20 per cent superior, o permetre que l'entitat de diner electrònic posseeixi una xifra de recursos propis fins a un 20 per cent inferior a la que resulti de les exigències mínimes de capital requerides a l'entitat de conformitat amb les normes de l'apartat 1 d'aquest article.

c) Ha d'adoptar les mesures necessàries per impedir l'ús múltiple dels elements de recursos propis quan l'entitat de diner electrònic pertanyi al mateix grup d'una altra entitat de diner electrònic o entitat financera, així com per assegurar una distribució adequada dins del grup.

d) Pot adoptar les mesures necessàries per garantir l'existència de capital suficient per a l'emissió de diner electrònic, en particular, quan les activitats de l'entitat de diner electrònic en relació amb serveis diferents de la mateixa emissió de diner electrònic o dels que hi estan estrictament relacionats perjudiquin o puguin perjudicar la solidesa financera de l'entitat.

3. Quan una entitat de diner electrònic no assoleixi els nivells mínims de recursos propis establerts de conformitat amb el present article, l'entitat ha de destinar a la formació de reserves els percentatges dels seus beneficis o excedents líquids que es determinin reglamentàriament, i a aquest efecte n'ha de sotmetre la distribució a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya.

Article 8. *Activitats.*

1. Les entitats de diner electrònic, quan així s'hagi previst en els seus estatuts socials, poden realitzar, a més de l'emissió de diner electrònic, les activitats següents:

a) la prestació dels serveis de pagament que s'enumeren a l'article 1.2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre.

b) la concessió de crèdits en relació amb els serveis de pagament previstos a l'article 1.2.d), e) i g) de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, sempre que es compleixin les condicions següents:

1r Que es tracti d'un crèdit concedit exclusivament en relació amb l'execució d'una operació de pagament;

2n que el crèdit concedit en relació amb el pagament, executat d'acord amb l'article 11 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, sigui reemborsat dins d'un termini que, en cap cas, superi els dotze mesos;

3r que el crèdit no es concedeixi amb càrrec als fons rebuts o mantinguts als efectes de l'execució d'una operació de pagament; i,

4t que els fons propis de l'entitat de diner electrònic siguin en tot moment adequats, de conformitat amb els criteris que a aquest efecte estableixi el Banc d'Espanya tenint en compte la quantia total dels crèdits concedits.

Els crèdits d'acord amb aquest apartat no s'han de concedir amb càrrec als fons rebuts a canvi de diner electrònic i salvaguardats de conformitat amb l'article 9.1 d'aquesta Llei.

c) la prestació de serveis operatius i serveis auxiliars estretament vinculats en relació amb l'emissió de diner electrònic o en relació amb la prestació de serveis de pagament a què es refereix la lletra a) d'aquest apartat.

d) la gestió de sistemes de pagament, tal com es defineixen a l'article 2.6 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, i sense perjudici del que disposa el seu article 5.

e) altres activitats econòmiques diferents de l'emissió de diner electrònic, d'acord amb la legislació de la Unió Europea i nacional aplicable.

No obstant això, quan aquestes activitats puguin perjudicar la solidesa financera de l'entitat de diner electrònic o puguin crear greus dificultats per a l'exercici de la seva supervisió, el Banc d'Espanya li pot exigir que constitueixi una entitat separada per a l'emissió de diner electrònic i la realització, si s'escau, de les activitats que preveu la lletra a) d'aquest apartat.

2. Les entitats de diner electrònic no poden portar a terme la captació de dipòsits o altres fons reemborsables del públic en el sentit de l'article 28.2.b) de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

3. Els fons que el titular del diner electrònic lliuri a l'entitat de diner electrònic es canvien de manera immediata per diner electrònic. Aquests fons no constitueixen dipòsits o altres fons reemborsables del públic en el sentit del que estableix l'article 28.2.b) de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

4. Tampoc constitueixen dipòsits o altres fons reemborsables els fons rebuts per les entitats de diner electrònic en relació amb les activitats recollides a l'apartat 1.a) d'aquest article i que no estiguin vinculats a l'emissió de diner electrònic.

5. Les entitats de diner electrònic únicament poden mantenir comptes de pagament, tal com es defineixen a l'article 2.14 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, l'ús exclusiu dels quals es limiti a operacions de pagament. Els comptes no poden meritjar interessos i queden subjectes a les restants limitacions operatives que es determinin reglamentàriament per assegurar la seva finalitat.

Article 9. *Requisits de garantia.*

1. Les entitats de diner electrònic han de salvaguardar els fons rebuts a canvi del diner electrònic que hagi estat emès, de conformitat amb el que preveu l'article 10.1.a) de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, en les condicions que es determinin reglamentàriament.

Els fons lliurats a canvi de l'emissió de diner electrònic, que siguin rebuts per l'entitat de diner electrònic a través d'un instrument de pagament, no han de ser salvaguardats d'acord amb l'apartat anterior fins que no hagin estat ingressats en el compte de pagament de l'entitat de diner electrònic o s'hagin posat d'alguna altra forma a disposició d'aquesta,

d'acord amb els terminis d'execució que preveu la secció II del capítol III del títol IV de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, quan siguin aplicables.

En qualsevol cas, aquests fons han de ser salvaguardats transcorreguts, com a màxim, cinc dies hàbils des de l'emissió del diner electrònic.

2. S'han de salvaguardar així mateix, d'acord amb el que preveu el primer paràgraf de l'apartat anterior, els fons rebuts per les entitats de diner electrònic en relació amb les activitats enunciades a l'article 8.1.a) d'aquesta Llei que no estiguin vinculades a l'emissió de diner electrònic.

3. No obstant això, el Banc d'Espanya, atenent la singularitat del negoci de les entitats de diner electrònic i amb la finalitat de millorar la protecció dels fons rebuts per aquestes, pot autoritzar, quan ho sol·liciti l'entitat, la utilització del mètode de salvaguarda que preveu l'article 10.1.b) de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, sigui per protegir els fons que s'hagin rebut a canvi del diner electrònic emès, sigui els rebuts per a la prestació de serveis de pagament no vinculats a l'emissió.

4. En cas que una entitat de diner electrònic hagi de salvaguardar fons d'acord amb els apartats anteriors i que una fracció dels fons es destini a emissió futura de diner electrònic i la resta s'utilitzi per a serveis diferents de l'emissió de diner electrònic, aquesta fracció dels fons destinats a emissions futures de diner electrònic també està subjecta als requisits que estableixen els apartats anteriors. En cas que la fracció sigui variable o no es conegui amb antelació, les entitats de diner electrònic poden aplicar els apartats anteriors sobre la base d'una hipòtesi sobre la fracció representativa que es destinarà a diner electrònic, sempre que aquesta fracció representativa pugui ser objecte, a satisfacció del Banc d'Espanya, d'una estimació raonable a partir de dades històriques.

Article 10. *Informació comptable.*

Respecte de les normes de comptabilitat i els models a què s'han de subjectar els comptes anuals de les entitats de diner electrònic, així com les previsions relatives a l'auditoria de comptes anuals, obligacions dels auditors i informació específica en la memòria, cal atènyer-se al que disposa l'article 14 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament.

En particular, pel que fa a l'obligació d'informar separatament en la memòria dels comptes anuals dels actius, passius, ingressos i despeses corresponents a les diferents activitats desenvolupades per les entitats de diner electrònic, aquesta obligació s'ha d'observar respecte de les partides corresponents a l'emissió de diner electrònic, a la prestació de serveis de pagament no vinculats a l'emissió i a les restants activitats, de forma que els tres grups d'activitats apareguin clarament identificats.

CAPÍTOL III

Activitat transfronterera de les entitats de diner electrònic

Article 11. *Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis en un Estat membre de la Unió Europea per entitats de diner electrònic espanyoles.*

1. Les entitats de diner electrònic espanyoles que pretenguin emetre diner electrònic o prestar serveis de pagament no vinculats a l'emissió en un altre Estat membre de la Unió Europea, mitjançant l'establiment d'una sucursal o en règim de lliure prestació de serveis, ho han de comunicar prèviament al Banc d'Espanya.

A la comunicació, s'hi ha d'adjuntar, almenys, la informació següent:

a) Un programa d'activitats en què s'indiquin, en particular, les operacions que l'entitat de diner electrònic pretengui portar a terme i, si s'escau, l'estructura de l'organització de la sucursal i el seu domicili social.

b) El nom i la trajectòria professional dels directius responsables de la sucursal.

2. En el termini màxim d'un mes a comptar de la recepció de la comunicació, el Banc d'Espanya ha de comunicar a les autoritats competents de l'Estat d'acollida:

- a) El nom i l'adreça de l'entitat de diner electrònic.
- b) Els noms de les persones responsables de la gestió de la sucursal així com la seva estructura organitzativa i el seu domicili social, i
- c) Les activitats que pretengui portar a terme.

Reglamentàriament s'ha de determinar la forma de procedir en cas que l'entitat pretengui efectuar canvis que comportin modificació de les informacions comunicades al Banc d'Espanya.

Article 12. Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis a Espanya per entitats de diner electrònic autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea.

1. Les entitats de diner electrònic de la Unió Europea que no s'hagin acollit totalment o parcialment a les excepcions que preveu l'article 9 de la Directiva 2009/110/CE poden emetre diner electrònic o prestar serveis de pagament no vinculats a l'emissió, mitjançant l'obertura d'una sucursal o bé en règim de lliure prestació de serveis.

Aquestes entitats han de respectar en l'exercici de la seva activitat a Espanya les disposicions dictades per raons d'interès general.

2. Rebuda pel Banc d'Espanya una comunicació de l'autoritat supervisora de l'entitat de diner electrònic, que contingui, almenys, la informació prevista a l'apartat 2 de l'article 11 d'aquesta Llei, i complerts la resta de requisits que reglamentàriament es determinin, s'ha d'inscriure la sucursal en el Registre especial d'entitats de diner electrònic corresponent, moment a partir del qual la sucursal pot iniciar les activitats a Espanya.

Reglamentàriament s'ha de determinar la forma de procedir en cas que l'entitat pretengui efectuar canvis que comportin modificació de les informacions comunicades al Banc d'Espanya.

3. Les entitats de diner electrònic autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea poden iniciar a Espanya l'activitat en règim de lliure prestació de serveis tan aviat com el Banc d'Espanya rebí una comunicació de la seva autoritat supervisora indicant quines activitats pretenen realitzar a Espanya. Aquest règim també és d'aplicació quan l'entitat de diner electrònic pretengui iniciar per primera vegada a Espanya alguna altra activitat diferent de l'emissió de diner electrònic i la prestació de serveis de pagament a què es refereix l'article 8.1.a) d'aquesta Llei.

4. Les entitats de diner electrònic autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea poden distribuir diner electrònic a Espanya mitjançant la contractació, per a tal fi, d'una o diverses persones físiques o jurídiques. Per poder realitzar aquesta activitat a Espanya, el Banc d'Espanya ha de rebre, amb les condicions que reglamentàriament es determinin, una comunicació de la seva autoritat supervisora indicant quines activitats pretenen realitzar a Espanya i els noms de les persones responsables de la xarxa de distribuïdors així com la seva estructura organitzativa i el domicili social.

Article 13. Activitat de les entitats de diner electrònic espanyoles en un Estat no membre de la Unió Europea.

L'emissió de diner electrònic en estats no membres de la Unió Europea per part d'entitats de diner electrònic espanyoles, fins i tot mitjançant la creació o adquisició de filials, queda subjecta, en els termes que es determinin reglamentàriament, a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya.

CAPÍTOL IV

Altres disposicions relatives a les entitats de diner electrònic

Article 14. Delegació de la prestació de funcions operatives.

1. Reglamentàriament s'han d'establir les condicions en què les entitats de diner electrònic poden delegar la prestació de funcions operatives.

2. Les entitats de diner electrònic que recorrin a tercers per a la realització de funcions operatives han d'adoptar les mesures necessàries per garantir el compliment dels requisits que estableix aquesta Llei. Les entitats de diner electrònic són plenament responsables dels actes dels seus empleats i de qualssevol agents, sucursals, institucions o persones en les quals s'hagi delegat la prestació de funcions operatives.

Article 15. *Agents.*

1. Les entitats de diner electrònic no emeten diner electrònic per intermediació d'agents.

2. Les entitats de diner electrònic estan capacitades per prestar els serveis de pagament a què es refereix l'article 8.1.a) d'aquesta Llei per intermediació d'agents únicament si es compleixen les condicions que estableix l'article 12 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, i les seves normes de desplegament.

3. Les entitats de diner electrònic poden distribuir i reemborsar diner electrònic per intermediació de persones físiques o jurídiques que actuïn en nom seu. Si l'entitat de diner electrònic vol distribuir diner electrònic en un altre Estat membre contractant una persona física o jurídica, ha de seguir el procediment que estableix l'article 11 d'aquesta Llei, amb les especialitats que es determinin reglamentàriament.

Article 16. *Conservació de documents.*

Les entitats de diner electrònic han de conservar tots els documents necessaris als efectes d'aquesta Llei durant, almenys, cinc anys, sense perjudici del que disposa la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme i les seves disposicions de desplegament, així com altres disposicions de la Unió Europea o nacionals aplicables.

CAPÍTOL V

Emissió i reemborsament de diner electrònic

Article 17. *Emissió i reemborsament.*

1. Els emissors de diner electrònic han d'emetre, en rebre els fons, diner electrònic pel seu valor nominal.

2. Els emissors de diner electrònic han de reemborsar al titular del diner, quan aquest ho sol·liciti, en tot moment i pel seu valor nominal, el valor monetari del diner electrònic de què disposi.

3. El contracte entre l'emissor de diner electrònic i el titular del diner electrònic ha d'estipular clarament i explícitament les condicions de reemborsament, incloses les despeses connexes, i s'ha d'informar d'aquestes condicions el titular del diner electrònic abans que aquest quedi subjecte a un contracte o oferta.

4. El reemborsament pot estar subjecte a despeses únicament si així s'estipula en el contracte de conformitat amb l'apartat anterior i només en algun dels casos següents:

- quan el reemborsament se sol·liciti abans de finalitzar el contracte.
- quan el contracte determini una data de finalització i el titular del diner electrònic hagi resolt el contracte amb anterioritat a la data esmentada.
- quan el reemborsament se sol·liciti una vegada transcorregut un any des de la data de finalització del contracte.

Tota despesa ha de ser proporcional i adequada als costos reals en què incorri l'emissor de diner electrònic.

5. Quan el reemborsament se sol·liciti abans de la finalització del contracte, el titular del diner electrònic pot sol·licitar el reemborsament total o parcial.

6. Quan el titular del diner electrònic sol·liciti el reemborsament en la data de finalització del contracte o fins un any després de la data esmentada:

- a) S'ha de reemborsar el valor monetari total del diner electrònic que es posseeixi.
- b) Quan una entitat de diner electrònic realitzi una o diverses de les activitats que s'enumeren a l'article 8.1.e) d'aquesta Llei, i es desconeixi per endavant el percentatge de fons que s'utilitzarà com a diner electrònic, s'han de reemborsar al titular del diner electrònic tots els fons que sol·liciti.

7. Els drets de reemborsament de les persones físiques o jurídiques que acceptin diner electrònic es regeixen per les estipulacions contractuals acordades amb l'emissor de diner electrònic. No obstant això, el que preveuen els apartats 4, 5 i 6 anteriors els és aplicable quan sol·licitin el reemborsament en la seva condició de titulars de diner electrònic.

Article 18. *Prohibició d'interessos.*

Es prohibeix la concessió d'interessos o qualsevol altre benefici relacionat amb el temps durant el qual un titular de diner electrònic està en possessió de diner electrònic.

Article 19. *Procediments de reclamació i recurs extrajudicial per a la solució de litigis.*

En les seves relacions amb els titulars de diner electrònic i, si s'escau, amb els usuaris de serveis de pagament no vinculats a l'esmentada emissió, és aplicable als emissors de diner electrònic el que disposa l'article 50 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, amb les adaptacions que es determinin reglamentàriament.

CAPÍTOL VI

Règim de supervisió i sancionador de les entitats de diner electrònic

Article 20. *Supervisió.*

1. Correspon al Banc d'Espanya el control i inspecció de les entitats de diner electrònic i la seva inscripció en el Registre especial d'entitats de diner electrònic que s'ha de crear a l'efecte. Aquest control i inspecció s'ha de realitzar en el marc del que estableix l'article 43 bis de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, amb les adaptacions que es determinin reglamentàriament. Aquesta competència s'estén a qualsevol oficina o centre, dins o fora del territori espanyol, i, en la mesura que el compliment de les funcions encomanades al Banc d'Espanya ho exigeixi, a les societats que s'integrin en el grup de l'afectada.

A aquests efectes, el Banc d'Espanya pot sol·licitar a les entitats i persones subjectes a la seva supervisió tota la informació que sigui necessària per comprovar el compliment de la normativa d'ordenació i disciplina a què aquelles estiguin subjectes. Amb la finalitat que el Banc d'Espanya pugui obtenir aquesta informació o confirmar-ne la veracitat, les entitats i persones esmentades queden obligades a posar a disposició del Banc tots els llibres, registres i documents que consideri necessaris, inclosos els programes informàtics, fitxers i bases de dades, sigui quin sigui el seu suport, físic o virtual.

També pot emetre guies d'acord amb el que preveu l'article 10 bis.1.d) de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

2. El Banc d'Espanya ha d'informar les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida sempre que vulgui efectuar inspeccions *in situ* en el territori d'aquest últim. El Banc d'Espanya pot encomanar a les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida la realització d'inspeccions *in situ* a l'entitat de què es tracti.

3. El Banc d'Espanya, en l'exercici de les seves pròpies competències de control, en particular pel que fa al funcionament adequat del sistema de pagaments, pot inspeccionar les sucursals d'entitats de diner electrònic autoritzades en altres estats membres de la

Unió Europea. Així mateix, pot assumir la realització de les inspeccions que en relació amb aquestes sucursals li hagin estat encomanades per les autoritats supervisores de l'Estat membre on l'entitat hagi estat autoritzada.

4. Per a l'exercici adequat de les seves funcions, el Banc d'Espanya pot sol·licitar a les sucursals de les entitats de diner electrònic de la Unió Europea la mateixa informació que exigeixi a les entitats espanyoles.

5. La supervisió del Banc d'Espanya pot incloure igualment les persones espanyoles que controlin entitats de diner electrònic d'altres estats membres de la Unió Europea, dins del marc de la col·laboració amb les autoritats responsables de la supervisió de les dites entitats.

6. Les resolucions que dicti el Banc d'Espanya en l'exercici de les funcions a què es refereixen els apartats anteriors són susceptibles de recurs davant el ministre d'Economia i Hisenda.

7. Les mesures d'intervenció i de substitució que preveuen el títol III i l'article 62 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, es poden aplicar a les entitats de diner electrònic.

Article 21. *Règim de participacions significatives.*

1. Qualsevol persona física o jurídica que, per si sola o actuant de forma concertada, hagi adoptat la decisió d'adquirir o cedir, directament o indirectament, una participació significativa en una entitat de diner electrònic espanyola, ha de notificar prèviament al Banc d'Espanya la seva intenció d'efectuar l'adquisició o cessió.

De manera anàloga, qualsevol persona física o jurídica que, per si sola o actuant de manera concertada, hagi adoptat la decisió d'augmentar o reduir, directament o indirectament, la seva participació significativa en una entitat de diner electrònic, i com a conseqüència d'això el seu percentatge del capital o de drets de vot posseïts pugui ascendir, sobrepassar o caure per sota del 20 per cent, el 30 per cent o el 50 per cent, o passar a controlar l'entitat de diner electrònic o deixar de fer-ho, ha de notificar prèviament al Banc d'Espanya la seva intenció d'efectuar l'esmentat augment o reducció.

S'entén que existeix una relació de control als efectes d'aquest article sempre que es doni algun dels supòsits que preveu l'article 42 del Codi de comerç.

2. L'adquirent proposat ha de facilitar al Banc d'Espanya informació que indiqui el volum de la participació així com la informació pertinent a què fa referència l'article 57.1 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

3. El Banc d'Espanya disposa d'un termini de seixanta dies hàbils, a comptar de la data en què hagi efectuat l'acusament de recepció de la notificació a la qual es refereix l'apartat 1 anterior, per valorar si la influència exercida per l'adquirent proposat pot anar en detriment d'una gestió sana i prudent de l'entitat i, si s'escau, oposar-se a l'adquisició proposada. L'acusament de recepció s'ha de realitzar per escrit en el termini de dos dies hàbils a comptar de la data de la recepció de la notificació pel Banc d'Espanya, sempre que aquesta s'acompanyi de tota la informació que sigui exigible de conformitat amb aquest article, i s'hi ha d'indicar a l'adquirent potencial la data exacta en què expira el termini d'avaluació.

4. Quan s'efectuï una de les adquisicions que regula aquest article sense haver notificat prèviament al Banc d'Espanya, o, havent-li notificat, hi hagi l'oposició expressa del Banc d'Espanya, formulada en el termini que preveu l'apartat anterior, es produeixen els efectes següents:

a) En tot cas i de forma automàtica, no es poden exercir els drets polítics corresponents a les participacions adquirides irregularment. Si, no obstant això, s'arriben a exercir, els vots corresponents són nuls i els acords són impugnables en via judicial, segons el que preveu el capítol IX del títol V del Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de societats de capital, i està legitimat a l'efecte el Banc d'Espanya.

b) Si és necessari, s'ha d'acordar la intervenció de l'entitat o la substitució dels seus administradors, segons el que preveu el títol III de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

A més, s'han d'imposar les sancions que preveu el títol I de la mateixa Llei.

Article 22. *Informació i secret professional.*

1. En l'exercici de les seves funcions de supervisió i inspecció de les entitats de diner electrònic, el Banc d'Espanya ha de col·laborar amb les autoritats que tinguin encomanades funcions semblants en altres estats membres de la Unió Europea i pot comunicar informacions relatives a la direcció, gestió i propietat d'aquestes entitats, així com les que puguin facilitar el control de solvència d'aquestes i la seva supervisió o serveixi per evitar, perseguir o sancionar conductes irregulars; igualment, pot subscriure, a aquest efecte, acords de col·laboració.

En cas que les autoritats competents no pertanyin a un altre Estat membre de la Unió Europea, el subministrament d'aquestes informacions exigeix que hi hagi reciprocitat i que les autoritats competents estiguin subjectes en deure de secret professional en condicions que, com a mínim, siguin equiparables a les que estableixen les lleis espanyoles.

En cas que les autoritats competents pertanyin a un altre Estat membre de la Unió Europea, el Banc d'Espanya ha de facilitar a les interessades, per iniciativa pròpia, qualsevol informació que sigui essencial per a l'exercici de les seves tasques de supervisió, i, quan se li sol·liciti, tota informació pertinent als mateixos fins.

2. Així mateix, és d'aplicació el que disposa l'article 6 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, tant als efectes que preveu l'apartat anterior com als restants recollits en el mateix article.

3. Addicionalment, el Banc d'Espanya pot intercanviar informació que sigui rellevant per a l'exercici de les seves competències respectives amb:

a) El Banc Central Europeu i els bancs centrals nacionals dels estats membres de la Unió Europea, en la qualitat d'autoritats monetàries i de supervisió, i, si s'escau, amb altres autoritats públiques responsables de la vigilància dels sistemes de pagament i liquidació;

b) altres autoritats pertinents designades en virtut de la present Llei, de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, les seves disposicions de desplegament i d'altres disposicions de dret de la Unió Europea aplicables als emissors de diner electrònic.

Article 23. *Règim sancionador.*

1. A les entitats de diner electrònic els és aplicable, amb les adaptacions que es determinin reglamentàriament, el règim sancionador que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. Aquest règim inclou també les persones físiques o jurídiques que posseeixin una participació significativa en una entitat de diner electrònic.

2. Tenen la consideració de normes d'ordenació i disciplina dels emissors de diner electrònic a què es refereixen les lletres a) i b) de l'article 2.1 les disposicions que conté aquesta Llei. L'incompliment se sanciona com a infracció greu, sempre que aquestes no tinguin caràcter ocasional o aïllat, d'acord amb el que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Disposició transitòria. Règim transitori per a les entitats de diner electrònic autoritzades de conformitat amb l'article 21 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.

1. Les entitats de diner electrònic que hagin estat autoritzades per a l'emissió de diner electrònic abans del 30 d'abril de 2011, d'acord amb el que estableix l'article 21 de la

Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, poden seguir emetent diner electrònic a Espanya o en qualsevol altre Estat membre de la Unió Europea, de conformitat amb els acords de reconeixement mutu esmentats a la Directiva 2000/46/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de setembre de 2000, sobre l'accés a l'activitat de les entitats de diner electrònic i el seu exercici, així com la supervisió cautelar de les entitats esmentades. Per a això, no és necessari sol·licitar l'autorització que preveu l'article 4 i no estan obligades al compliment d'aquelles altres disposicions d'aquesta Llei que es determinin reglamentàriament.

2. Les entitats de diner electrònic a què es refereix l'apartat anterior han de presentar abans del 30 d'octubre de 2011 davant la Direcció General del Tresor i Política Financera la informació pertinent d'acord amb el que estableix l'article 4, per tal que es pugui determinar si les entitats s'ajusten als requisits que estableix aquesta Llei i, en cas que no sigui així, les mesures que s'han d'adoptar per garantir-ne el compliment o, si escau, retirar l'autorització.

Les entitats de diner electrònic que reuneixin els requisits anteriors han de ser autoritzades i inscrites en el Registre especial d'entitats de diner electrònic del Banc d'Espanya, segons el que estableix l'article 4. Es prohibeix l'emissió de diner electrònic a les entitats de diner electrònic que no hagin acreditat a 30 d'octubre de 2011 el compliment dels requisits que estableix aquesta Llei.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa la present Llei i, en particular, l'article 21 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, i el Reial decret 322/2008, de 29 de febrer, sobre el règim jurídic de les entitats de diner electrònic.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.*

L'article 1 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, queda redactat de la manera següent:

«Article 1. *Definició.*

1. Als efectes de la present disposició, i d'acord amb la Directiva 2000/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de març de 2000, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, s'entén per «entitat de crèdit» tota empresa que tingui com a activitat típica i habitual rebre fons del públic en forma de dipòsit, préstec, cessió temporal d'actius financers o altres d'anàlogues que comportin l'obligació de ser restituïdes, aplicant-los per compte propi a la concessió de crèdits o operacions d'anàloga naturalesa.

2. Es conceptuen entitats de crèdit:

- a) L'Institut de Crèdit Oficial.
- b) Els bancs.
- c) Les caixes d'estalvis i la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis.
- d) Les cooperatives de crèdit.
- e) Els establiments financers de crèdit.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 22, que queda redactat amb el tenor següent:

«El Comitè Consultiu de la Comissió Nacional del Mercat de Valors és l'òrgan d'assessorament del seu Consell. Aquest Comitè és presidit pel vicepresident de la Comissió, que no disposa de vot en relació amb els seus informes, i el nombre de consellers i la forma de designar-los són els que es determinin reglamentàriament. Els consellers són designats en representació de les infraestructures de mercat, dels emissors, dels inversors, de les entitats de crèdit i entitats asseguradores, dels col·lectius professionals designats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors i dels fons de garantia d'inversions, més un altre representant designat per cada una de les comunitats autònomes amb competències en matèria de mercats de valors en el territori dels quals existeixi un mercat secundari oficial.»

Dos. L'article 23 queda redactat amb el tenor següent:

«El Comitè Consultiu de la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'informar sobre totes les qüestions que li siguin plantejades pel Consell.

El seu informe és preceptiu en relació amb:

a) Les disposicions de la Comissió Nacional del Mercat de Valors a què fa referència l'article 15 d'aquesta Llei.

b) L'autorització, la revocació i les operacions societàries de les empreses de serveis d'inversió i de les restants persones o entitats que actuïn a l'empara de l'article 65.2, quan així s'estableixi reglamentàriament, atenent la seva transcendència econòmica i jurídica.

c) L'autorització i revocació de les sucursals d'empreses de serveis d'inversió de països no membres de la Unió Europea, i els restants subjectes del Mercat de Valors, quan així s'estableixi reglamentàriament, tenint en compte la rellevància econòmica i jurídica d'aquests subjectes.

Sense perjudici del seu caràcter d'òrgan consultiu del Consell de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Comitè Consultiu ha d'emetre informe sobre els projectes de disposicions de caràcter general sobre matèries directament relacionades amb el mercat de valors que li siguin remesos pel Govern o pel Ministeri d'Economia i Hisenda per tal de fer efectiu el principi d'audiència dels sectors afectats en el procediment d'elaboració de disposicions administratives.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 de l'article 87 bis, que queda redactat de la manera següent:

«3. Així mateix, quan una empresa de serveis d'inversió no compleixi les exigències que, contingudes en aquesta Llei o en la seva normativa de desplegament, determinin requeriments mínims de recursos propis o requereixin una estructura organitzativa o mecanismes i procediments de control intern, comptables o de valoració adequats, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot adoptar, entre d'altres, les mesures següents:

a) Obligar les empreses de serveis d'inversió i els seus grups a mantenir recursos propis addicionals als exigits amb caràcter mínim. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ho ha de fer, almenys, sempre que aprecii deficiències greus en l'estructura organitzativa de l'empresa de serveis d'inversió o en els procediments i mecanismes de control intern, comptables o de valoració, incloent en especial els esmentats a l'article 70.3 de la present Llei, o sempre que determini, d'acord amb el que preveu l'article 87 bis 1.c), que els sistemes i els fons propis mantinguts a què es refereix el precepte esmentat no garanteixen una gestió i cobertura sòlides dels riscos. En els dos casos la mesura ha de ser adoptada quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors consideri improbable que la mera aplicació d'altres mesures millori les deficiències o situacions en un termini adequat.

b) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i els seus grups que reforcin o modifiquin els procediments de control intern, comptables o de valoració, els mecanismes o les estratègies adoptats per al compliment de les esmentades exigències organitzatives o de recursos.

c) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i els seus grups l'aplicació d'una política específica, sigui de dotació de provisions, de repartiment de dividendes o d'un altre tipus de tractament per als actius subjectes a ponderació als efectes de les exigències de recursos propis, o bé de reducció del risc inherent a les seves activitats, productes o sistemes.

d) Restringir o limitar els negocis, les operacions o la xarxa de les empreses de serveis d'inversió.

e) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i els seus grups que limitin la remuneració variable en forma de percentatge dels ingressos nets totals quan això no sigui compatible amb el manteniment d'una base de capital sòlida.

f) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i els seus grups que utilitzin beneficis nets per reforçar la seva base de capital.

El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici de l'aplicació de les sancions que en cada cas siguin procedents d'acord amb els preceptes que estableix aquesta Llei.»

Quatre. Es modifica la lletra b) de l'article 100, que queda redactada de la manera següent:

«b) La falta d'elaboració o de publicació de l'informe anual de govern corporatiu o de l'informe anual sobre remuneracions dels consellers a què es refereixen respectivament els articles 61 bis i 61 ter, o l'existència en els dits informes d'omissions o dades falses o enganyoses; l'incompliment de les obligacions que estableixen els articles 512, 513, 514, 516 i 517 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol; i no tenir les entitats emissores valors admesos a negociació en mercats secundaris oficials d'un Comitè d'Auditoria, en els termes que estableix la disposició addicional divuitena d'aquesta Llei.»

Cinc. Se suprimeix la lletra b bis) de l'article 100.

Sis. Es modifica la lletra h) de l'article 102, que queda redactada de la manera següent:

«h) Separació del càrrec d'administració o direcció que ocupi l'infractor en qualsevol entitat financera, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol altra entitat de les que preveu l'article 84.1 i 84.2.b), c bis) i d) per un termini no superior a deu anys.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.*

U. L'article 28.2 queda redactat de la manera següent:

«2. S'entenen, en particular, reservades a les entitats de crèdit:

a) L'activitat definida a l'apartat 1 de l'article 1 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.

b) La captació de fons reemborsables del públic, sigui quin sigui el seu destí, en forma de dipòsit, préstec, cessió temporal d'actius financers o altres d'anàlogues que no estiguin subjectes a les normes d'ordenació i disciplina del mercat de valors.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 quater de l'article 43 bis, que queda redactat de la manera següent:

«1 quater. El Banc d'Espanya pot comunicar i requerir a les entitats subjectes a les seves facultats de supervisió, inspecció i sanció que preveu aquesta Llei, per mitjans electrònics, les informacions i mesures recollides en aquesta Llei i en les seves disposicions de desplegament. Les entitats esmentades tenen obligació d'habilitar, en el termini que es fixi, els mitjans tècnics requerits pel Banc d'Espanya per a l'eficàcia dels seus sistemes de comunicació electrònica, en els termes que aquest adopti a l'efecte.»

Tres. S'afegeix una nova lletra ñ) a l'article 52 amb el contingut següent:

«ñ) L'emissió de diner electrònic.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 88 de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, que queda redactat de la manera següent:

«1. Les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions molt greus, greus o lleus es determinen sobre la base dels criteris que recull l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i els següents:»

Disposició final cinquena. *Modificació del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.*

Es modifica la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 11 del Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, que passa a tenir la redacció següent:

«c) Indemnitzar pels danys les persones i els béns, ocasionats a Espanya per un vehicle que estigui assegurat i hagi estat objecte de robatori o robatori d'ús.

Els danys a les persones i als béns ocasionats en un altre Estat per un vehicle amb estacionament habitual a Espanya que estigui assegurat i hagi estat robat o robat d'ús han de ser indemnitzats pel Consorci de Compensació d'Assegurances quan el fons nacional de garantia d'aquest Estat no assumeixi funcions d'indemnització dels danys produïts per vehicles robats.»

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 25/2005, de 24 de novembre, reguladora de les entitats de capital de risc i de les seves societats gestores.*

Es modifica l'article 55 de la Llei 25/2005, de 24 de novembre, reguladora de les entitats de capital de risc i de les seves societats gestores, que queda redactat de la manera següent:

«Article 55. *Altres disposicions.*

En matèria de prescripció d'infraccions i sancions, de possible exempció de responsabilitat administrativa, d'imposició de multes coercitives i d'executivitat de les sancions que s'imposin de conformitat amb aquesta Llei, és aplicable el que disposen respectivament els articles 83, 88 bis, 90 i 94 de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.»

Disposició final setena. *Modificació de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament.*

L'apartat 3 de l'article 51 queda redactat de la manera següent:

«3. Tenen la consideració de normes d'ordenació i disciplina dels proveïdors de serveis de pagament a què es refereixen les lletres a), b) i c) de l'apartat 1 de l'article 4 les disposicions que contenen els títols I (a excepció de l'article 5) i II d'aquesta Llei, les que preveuen els articles 18 i 19 del títol III, l'article 50, les disposicions del Reglament (CE) 924/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, relatiu als pagaments transfronterers a la Comunitat i pel qual es deroga el Reglament (CE) 2560/2001, així com qualssevol altres lleis i disposicions de caràcter general que continguin preceptes específicament referits als proveïdors de serveis de pagament i d'observança obligatòria per a ells. El seu incompliment s'ha de sancionar com a infracció greu, sempre que no tinguin caràcter ocasional o aïllat, d'acord amb el que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció d'entitats de crèdit.»

Disposició final vuitena. *Modificació de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.*

S'introdueix un nou incís a l'apartat h) de l'article 2.1, que queda redactat de la manera següent:

«h) Les entitats de pagament i les entitats de diner electrònic.»

Disposició final novena. *Modificació de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.*

La Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat trenta-u de la disposició final cinquena, que queda redactat de la manera següent:

«Disposició final tercera.

Els requisits d'informació sobre el control intern que preveu l'article 61 bis.4, lletra h), d'aquesta Llei, i l'article 31 bis.dos.j) de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, són exigibles a partir dels exercicis econòmics que comencin l'1 de gener de 2011 i el seu contingut s'ha d'incloure a l'Informe anual de govern corporatiu que es publiqui en relació amb els exercicis esmentats.»

Dos. Es modifica la disposició final sisena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 26/2003, de 17 de juliol, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i el text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, amb la finalitat de reforçar la transparència de les societats anònimes cotitzades.*

S'afegeix una nova lletra j) a l'apartat dos de l'article 31 bis de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, amb el tenor literal següent:

«j) Una descripció de les característiques principals dels sistemes interns de control i gestió de riscos en relació amb el procés d'emissió d'informació financera regulada.»

Disposició final desena. *Títols competencials.*

La present Llei es dicta de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència sobre legislació

mercantil, bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

Disposició final onzena. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2009/110/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, sobre l'accés a l'activitat de les entitats de diner electrònic i el seu exercici, així com sobre la supervisió prudencial de les entitats esmentades, per la qual es modifiquen les directives 2005/60/CE, 2006/48/CE i es deroga la Directiva 2000/46/CE.

Disposició final dotzena. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament, l'execució i el compliment del que preveu aquesta Llei.

Disposició final tretzena. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 26 de juliol de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO